

Могилянська Ладя Михайлівна

Біографія

Народилася 7.11.1899 р. у Чернігові в родині українського письменника та громадського діяча Михайла Могилянського. Закінчила у 1917 р. гімназію в Петербурзі, а на початку 1920-х Чернігівський ІНО.

Друкувалась з 1919 р. в журналах "Просвещение" (Чернігів), "Зоря", "Червоний Шлях", "ЛНВ", "Всесвіт", "Життя й Революція", "Нова Громада", в газеті "Селянське Життя" (Чернігів, 1924) та ін. 16.01.1929 р. поетеса була заарештована. Напередодні арешту працювала у редакції газети "Червоний Стяг" у Чернігові. 9.07.1929 р. її засудили до розстрілу, який замінили десятьма роками таборів. Термін відбувала на Соловках і Бел-Балтлагері на будівництві Біломорсько-Балтійського каналу. Працювала друкаркою, кілька віршів їй вдалося російською мовою надрукувати у журналі "Соловецкие острова". У 1933 р. її достроково звільнили і вона продовжувала працювати вже у Дмитлагері як вільнонаймана у літературно-художньому журналі "На штурм трассы" та редактором табірної газети українською мовою "За нову людину", де також друкувала вірші. У 1935 р. побачила світ перша книжка поезій Л. Могилянської із символічною назвою "Два канала", до якої увійшли поезії російською та українською мовами. Зокрема й така:

*Ось і осінь... Стук коней бадьорий...
Марить сад шипшиновим кущем...
Ми скарбницю літа тільки вчора
Відмикали золотим ключем.
Тільки вчора блискавки зухвалі
Павутинням в небо уп'ялись,
А сьогодні – вітер на каналі
Жмутками розкидав жовтий лист.*

Навіть сам Максим Горький, оглядаючи творчість каторжан, назвав вірші Могилянської "отличными стихами". Поетеса написала у таборі також лібрето опери "Казка про мертву царівну" М. Черняка.

21.07.1936 р. Л. Могилянську прийняли кандидатом до Спілки письменників СРСР. Але, шукаючи якогось захисту у тих важких умовах, Могилянська близько зійшлася з начальником Дмитрівського лагерь НКВС Семеном Фіріним. За чутками, навіть вийшла за нього заміж. Це було фатальне рішення. 11.05.1937 року Л. Могилянську заарештували у справі С. Фіріна, а 5.06.1937 р. її засудили до розстрілу. Вирок виконали 6.06.1937 р. "Место захоронения – Москва, Донское кладбище".

Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне

Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.
ISBN 978-966-03-7531-4